Cena 15 gr.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

EXPRESS ILUSTROWANY

Nr 175 (3041)
ROK VII

ŚRODA

Jakie są zadania naszego pokolenia

Przemówienie Prezydenta Bieruta wygłoszone w dniu Święta Odrodzenia

Obywatele! Młodzieży polska! Przodownicy pracy i nauki! Uczestnicy Zlotu w stolicy! Polacy ze wszystkich miast i wsi!

Witam Was i pozdrawiam z całego serca w dniu naszego święta narodowego!

Osiem lat temu na ziemie polskie, znajdujące się pod tyranią hitlerowskich najeźdźców, wkroczyły braterskie wyzwoleńcze Armie Radzieckie. Kraj nasz dzięki temu odzyskał całkowitą wolność! Naród polski święci ten dzień swego wyzwolenia przesyłając gorące uczucia wdzięczności i przyjaźni narodom radzieckim i ich wielkiemu wodzowi Józefowi Stalinowi.

Radosnym i szczęśliwym jest dzień dzisiejszy dla wszystkich, którzy kochają naszą ojczyznę. Do wielkiej księgi dziejów Polski wpisana została nowa zwycięska i pełna chwały karta — Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Nie była daremna ciężka i długa walka naszych ojców, nie daremne były krew i znój tych, którzy za wolność i zwycięstwo ludu polskiego oddali swe życie. Przynoszą i przynosić będą w coraz większym stopniu obfity plon praca i wysiłki całego dzisiejszego pokolenia przodowników i budowniczych Polski Ludowej.

Młodzi przyjaciele!

Wasz piękny Zlot w stolicy kraju w te pamiętne dni nie jest tylko zwykłą radosną uroczystością — ma on głębsze znaczenie. Wasz Zlot jest apelem młodych patriotów do całego narodu.

Za chwilę młodzież polska Waszymi ustami złoży ojczyźnie naszej ślubowanie, które stanie się wyrazem najgorętszych uczuć każdego patrioty — niezależnie od wieku. Z najgłębszym wzruszeniem powtarzać będzie dziś wraz z Wami cała Polska najbardziej uroczyste zobowiązanie, jakie może złożyć swej ojczyźnie naród sercami swej młodzieży.

Budujemy Polskę, budujemy socjalizm jako lepszy i sprawiedliwszy ustrój społeczny. Nie było jeszcze w dziejach Polski równie wzniosłej sprawy, równie wielkiego zadania. Oznacza ono nie tylko nową epokę w wewnętrznym życiu całego narodu, ale i doniosły przełom w życiu każdej jednostki, w pracy, w myślach i uczuciach każdego z nas. Zwycięstwo socjalizmu to epoka odrodzenia w dziejach całej ludzkości. Poznać, zrozumieć i poświęcić życie tej wielkiej sprawie — oto nasz cel, oto najszlachetniejsze i najpiękniejsze zadanie dzisiejszego pokolenia.

Jak poznać, jak zrozumieć i przebudować życie osobiste, aby stać się zdolnym i przygotowanym do tego wzniosłego zadania, według którego oceniać będą nasze czyny przyszłe pokolenia ludzkie?

Winniśmy pilnie i wnikliwie poznawać wiedzę o prawach rozwoju społecznego, o życiu minionych pokoleń. Chodzi o to, aby poznać prostą prawdę o tym, jak ciąży na życiu społecznym i wypacza je podział społeczeństwa na klasy: na panów i niewolników, na szlachtę i chłopów, na kapitalistów i robotników, słowem na wyzyskiwaczy i wyzyskiwanych, na uciemiężonych i ich tyranów. Zadaniem naszego pokolenia jest znieść raz na zawsze podział ludzi na klasy, a droga do tego jest tylko jedna: rozwijać coraz wyżej gospodarkę uspołecznioną i budować socjalizm.

Winniśmy rozwijać przodownictwo w pracy, podnosząc wciąż swe kwalifikacje, aby w ten sposób przyczyniać się do rozkwitu gospodarczego Polski.

Spiżowym, niezniszczalnym fundamentem socjalizmu jest nasz Plan 6-letni, plan uprzemysłowienia i przebudowy gospodarczej. Jest to plan, który postawi gospodarkę narodową na poziomie współczesnych wymagań, zabezpieczy moc obronną kraju, stworzy podstawy dla coraz szybszego i pełniejszego zaspokojenia materialnych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa.

Ażeby więc pomóc w budowaniu socjalizmu stawajmy jak najliczniej w pierwszych szeregach frontu narodowego w walce o pokój, w walce o Plan 6-letni.

Wyzyskiwacze czynili wszystko od tysięcy lat, aby spętać okowami przesądów myśl i światopogląd ludu pracującego. Utrzymanie w ciemnocie mas pracujących było zawsze metodą ochrony ustroju wyzysku i panowania wyzyskiwaczy.

Wielkim i najwznioślejszym zadaniem naszego pokolenia jest walka o to, aby nauka i wiedza miały jak najbardziej wolny i wszechstronny dostęp do umysłów wszystkich ludzi, aby prawda zatriumfowała nad oszustwem, aby myśl ludzka rozwijała się twórczo bez wszelkich przeszkód, aby wyzwalając lud pracujący z wyzysku dopomagać mu również do wyzwolenia z odwiecznej niewoli przesądów i niewiedzy. W oparciu więc o prawa zawarte w naszej Konstytucji stańmy się bojownikami prawdy i wiedzy, kultury i postępu ogólnoludzkiego. W ten sposób przyśpieszymy zwycięstwo socjalizmu.

(Dalszy ciąg na str. 2)

Doniosła chwila w życiu narodu polskiego

Konstytucja uchwalona

W obecności Prezydenta Bieruta Sejm dokonał historycznego aktu

W DNIU 22 BM. NA HISTORYCZNYM 107 POSIEDZENIU SEJMU USTAWODAWCZEGO RP — IZBA UCHWALIŁA KWALIFIKOWANĄ WIĘKSZOŚCIĄ, JEDNOMYŚLNIE KONSTYTUCJĘ POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ.

Na uroczyste posiedzenie przybył Prezydent RP, przewodniczący Komisji Konstytucyjnej — Bolesław Bierut.

Na posiedzeniu obecny był rząd z premierem Józefem Cyrankiewiczem na czele.

Na słowa marszałka: „witam serdecznie przybyłego na dzisiejsze obrady Prezydenta Rzeczypospolitej, przewodniczącego Komisji Konstytucyjnej, obywatela Bolesława Bieruta" — posłowie odpowiadają znów długotrwałą serdeczną owacją na cześć twórcy Konstytucji.

Marszałek udziela kolejno głosu przedstawicielom klubów poselskich: Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — pos. Ozga-Michalskiemu, Katolicko-Społecznego Klubu Poselskiego — pos. Frankowskiemu, Stronnictwa Demokratycznego — pos. Rabanowskiemu i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — pos. Ochabowi (oświadczenia przedstawicieli klubów poselskich podajemy na str. 2).

Następnie Izba przystępuje do głosowania nad projektem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Marszałek Kowalski oświadcza, że projekt Konstytucji będzie głosowany łącznie z poprawką zgłoszoną w dniu wczorajszym w imieniu wszystkich klubów poselskich przez posła Langego. Do uchwalenia Konstytucji wymagana jest większość 2/3 ustawowej liczby posłów.

Następuje uroczysty moment głosowania. Sekretarze obliczają głosy.

Gdy marszałek Kowalski stwierdza, że:

za projektem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej głosowało 366 posłów — tj. wszyscy obecni na posiedzeniu — i że w ten sposób Konstytucja została uchwalona kwalifikowaną większością, jednomyślnie —

zrywa się spontaniczna manifestacja. Posłowie wstają. Długo rozbrzmiewają huczne oklaski. Z ław poselskich padają okrzyki: „Niech żyje Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej!". „Wielki budowniczy, Prezydent Rzeczypospolitej, Bolesław Bierut — niech nam żyje". Izba skanduje: „Bierut", „Bierut", „Bierut".

Następnie Sejm Ustawodawczy uchwalił Ustawę Konstytucyjną — przepisy wprowadzające Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Również i ta ustawa uchwalona została kwalifikowaną większością, jednomyślnie.

Na tym porządek dzienny posiedzenia został wyczerpany.

Posłowie hucznymi oklaskami żegnają opuszczającego lożę Prezydenta Rzeczypospolitej.

O terminie następnego posiedzenia nastąpią oddzielne zawiadomienia.

Na lotnisku Okęcie w Warszawie odbył się wielki pokaz lotniczy, zorganizowany dla uczestników Zlotu Młodych Przodowników — Budowniczych Polski Ludowej. Pokaz stał się okazją do serdecznej manifestacji młodzieży i ludności Warszawy na cześć naszego lotnictwa.

Na zdjęciu: Najmłodszy pilot szybowcowy, 12-letni Franek Kępka, wręcza kwiaty premierowi J. Cyrankiewiczowi.

CAF — fot. Baranowski

Lud Warszawy manifestuje przed gmachem Sejmu

Pełnym wymowy wyrazem gorącego zainteresowania narodu historycznym posiedzeniem Sejmu, a jednocześnie wyrazem współuczestniczenia mas pracujących w tworzeniu Konstytucji, było wielkie zgromadzenie ludności Warszawy przed gmachem Sejmu rankiem 22 bm.

Wielotysięczne rzesze mieszkańców socjalistycznej Stolicy, miasta bohaterskich tradycji narodu — wypełniają piękny dziedziniec sejmowy i przyległe ulice, aby wysłuchać tu transmisji z doniosłego w dziejach naszego narodu posiedzenia Sejmu.

W uroczystej chwili, gdy Marszałek Kowalski obwieszcza, że Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej została jednomyślnie uchwalona, zrywa się burza oklasków. Padają podejmowane przez zgromadzonych okrzyki: „Niech żyje Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej!" „Niech żyje jej twórca Prezydent Bierut"! „Niech żyje Sejm Ustawodawczy"! Niech żyję sojusz robotniczo - chłopski"!

Długo trwa manifestacja radości i dumy z uchwalenia Konstytucji, manifestacja mieszkańców Warszawy, którzy wyrażają uczucia całego narodu

Młodzież ślubuje Ojczyźnie

WARSZAWA. — W dniu Święta Odrodzenia, w historycznym dniu uchwalenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, 200 tysięcy uczestników Zlotu Młodych Przodowników — Budowniczych Polski Ludowej, zebranych w bohaterskiej Warszawie złożyło w imieniu młodzieży polskiej uroczyste ślubowanie swej ludowej ojczyźnie.

Plac Zwycięstwa, gdzie grupuje się młodzież, wygląda jak olbrzymi, barwny bukiet kwiecia.

O godzinie 10 dźwięki orkiestr i pieśni przerywa potężny okrzyk: „Bierut niech żyje!". Orkiestra gra hymn narodowy. Przybywa Prezydent Bolesław Bierut.

Obok Prezydenta na trybunie zajmują miejsca m. in. członkowie Biura Politycznego KC PZPR, marszałek Sejmu Ustawodawczego, W. Kowalski, członkowie Rady Państwa oraz członkowie rządu z premierem J. Cyrankiewiczem na czele.

Tysiące roziskrzonych oczu, płonących entuzjazmem twarzy zwróconych jest na Prezydenta przemawiającego do zebranych. (Przemówienie Prezydenta podajemy obok).

Po przemówieniu rozlegają się dźwięki granego na trąbkach hejnału.

Na mównicy staje przewodniczący Zarządu Głównego Związku Młodzieży Polskiej — Władysław Matwin i podnosi rękę do ślubowania. Las rąk wyrasta nad głowami manifestantów. Młodzież polska ślubuje ojczyźnie.

Ślubujemy Tobie, Ojczyzno,
na chwałą okryte sztandary,
na testament wielkich patriotów
i rewolucjonistów:
Tadeusza Kościuszki,
Adama Mickiewicza,
Ludwika Waryńskiego,
Feliksa Dzierżyńskiego,
Marcelego Nowotki,
Karola Świerczewskiego,
na krew ojców i braci naszych,
poległych w walce o wolność
i socjalizm,
na Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
która spełnia marzenia minionych
pokoleń —

ślubujemy Tobie, Ojczyzno,
my — synowie i córki ludu
pracującego,
młodzi przodownicy pracy i nauki,
młodzi robotnicy, chłopi i żołnierze,
umacniać władzę robotników
i chłopów,
walczyć z ciemnotą, zacofaniem
i przesądami,
pomnażać bogactwa narodu
pracą i nauką,
walczyć w pierwszych szeregach
o wykonanie Planu 6-letniego,
o rozwój nauki i wzrost kultury
narodowej,
o zwycięskie zbudowanie
socjalizmu.

Ślubujemy Tobie, Ojczyzno,
oddać wszystkie siły
świętej sprawie obrony pokoju
przed amerykańskimi i hitlerowskimi
podpalaczami i ludobójcami;
strzec niezłomnie granic Twoich
na Bałtyku, Odrze i Nysie,
umacniać naszą niepodległość
i więzy braterstwa
z obrońcami pokoju na całym
świecie,
rozwijać wieczystą przyjaźń
z potężnym krajem radzieckim —
ojczyzną Lenina i Stalina.
Będziemy czujni i nieprzejednani
wobec wrogów ludu i obcych
najmitów,
wobec zdrajców narodu
i szkodników,
będziemy wiernie strzegli
mienia i dobra narodowego.

Ślubujemy wypełniać wskazania
naszego nauczyciela,
Budowniczego Polski Ludowej —
ukochanego Towarzysza Bolesława
Bieruta,
ofiarnie służyć sprawie
rozkwitu i świetności
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na Placu Konstytucji

200 tys. młodzieży defilowało przed Prezydentem Bolesławem Bierutem

WARSZWA. — Duma nowej Warszawy — bohaterskiej stolicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — pierwszy fragment socjalistycznego śródmieścia — Plac MDM, noszący imię Konstytucji, uchwalonej 22 lipca 1952 r., był w tym dniu widownią, wspaniałej manifestacji z górą 200-tysięcznej rzeszy uczestników Zlotu, którzy przedefilowali przed swym ukochanym Prezydentem i przedstawicielami najwyższych władz partyjnych i państwowych.

Delegacja Łodzi i województwa defiluje przed trybuną za młodzieżą zielonogórską. Sprężystym krokiem maszerują najlepsi włókniarze i metalowcy.

Widzimy wśród nich Helenę Graczyk, Janinę Łuczak z ZPB im. Marchlewskiego i wielu innych młodzieżowych przodowników pracy. Pięknie wygląda grupa łódzka na tle bielących się gmachów MDM.

Na czele pochodu kolumny łódzkiej olbrzymi transparent: „Młodzież Łodzi inicjatorką wyścigu pracy", a dalej portrety Mirki Tomaszewskiej z ZPO im. M. Fornalskiej, Anny Kozak z ZPB im. Stalina. Ci czołowi przodownicy pracy byli i są dla całej młodzieży łódzkiej przykładem w walce o jak najlepsze wyniki pracy. Brawami nagradzają warszawiacy grupy niosące makiety, które przedstawiają warsztat tkacki.

I znów brawa. To tańczy przed trybuną zespół z zakładów im. Harnama. Wielkie zainteresowanie wzbudzają niesione plansze, które obrazują życie klasy robotniczej Łodzi dawniej i dziś.

Na jednej z nich przedstawiony jest rurociąg Łódź — Pilica, na drugiej osiedle Stare Miasto i wiele innych obiektów socjalnych i kulturalnych, jakie powstały i budują się w mieście polskich włókniarzy.

Dziś w numerze zamieszczamy tekst Konstytucji

Będziemy wcielać w życie

wielkie idee, zawarte w Konstytucji

Dokończenie przemówienia Prezydenta Bieruta

(Dalszy ciąg ze str. 1)

Ustrój kapitalistyczny nie jest już w stanie opanować rozkładu i kryzysu, który go toczy i podcina od wewnątrz. Ale wyzyskiwacze imperialistyczni — mimo to — chcą narzucić światu siłą zbrojną swe panowanie. Od dwóch lat przeszło usiłują oni bezskutecznie zniszczyć naród koreański, stosując najbardziej zbrodnicze środki masowego ludobójstwa. Ale zbrodnicze plany imperialistyczne obrócą się w niwecz, jeśli przeciwstawią się im zwarcie wszyscy ludzie, którzy pragną pokoju, a takich ludzi jest olbrzymia większość na świecie.

Zadaniem naszego pokolenia jest bronić pokoju przed knowaniami podpalaczy świata, rozwijać współpracę i wzmacniać przyjaźń między narodami uwolnionymi z pęt kapitalizmu... Broniąc pokoju, bronimy niepodległości własnego kraju i wypełniamy nasz obowiązek wobec całej ludzkości.

Młodzi przyjaciele!

Oto cztery najważniejsze sprawy, najważniejsze zadania, które stają przed nami, przed całym naszym dzisiejszym pokoleniem — walka o wiedzę, o najwydatniejszą pracę, o prawdę, o pokój. Jest to zarazem walka o wzrost sił naszego państwa, walka o jedność narodu i jego rozkwit, walka o niepodległość i dobrobyt kraju.

Jak przygotować się, jak uzbroić się do tej walki?

Najlepszym i niezawodnym orężem w tej walce jest piastowanie w sercach i umysłach najpiękniejszych uczuć patriotyzmu i ofiarności, wielkiego pragnienia poznawania prawdy, kształcenia umysłu, oddania i poświęcenia sprawie ludu pracującego, wierności narodowi i ojczyźnie, których wzór dawali nam wielcy patrioci i bojownicy: Tadeusz Kościuszko, Adam Mickiewicz, Jarosław Dąbrowski, Ludwik Waryński, Feliks Dzierżyński, Marceli Nowotko, Karol Świerczewski i wielu, wielu innych, przodujących narodowi bohaterów. Naszym zadaniem jest wychowywać i hartować według tych najlepszych wzorów samych siebie i najliczniejsze szeregi całej młodzieży polskiej. Uczmy ją i przekonywajmy, aby wypleniała resztki zła i brzydoty w naszym życiu, ponure przeżytki starego ustroju burżuazyjnego, jego moralnego upadku, jego zdziczenia.

Młodzi przyjaciele!

Przodownicy pracy i nauki to ci, którzy najmocniej kochają swój kraj, to ci, których nasza Konstytucja zaleca otoczyć powszechnym szacunkiem narodu. Czyż może być piękniejsze, bardziej zaszczytne uznanie niż to, które najwyższe prawa narodu przyznają przodownikom pracy.

Polska Ludowa złamała przywileje dla bogatych i szeroko rozwarła dla młodzieży bramę do nauki, do pracy, do awansu społecznego. Uchwalona dziś Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wcieleniem dążeń szeregu pokoleń, jest zabezpieczeniem rzeczy najdroższej sercu każdego Polaka: ojczyzny wolnej i niepodległej, kwitnącej i sprawiedliwej.

Młodzi uczestnicy Zlotu!

Jesteście tymi, którzy wyróżnili się ofiarnością, poświęceniem, oddaniem dla swego kraju. Jesteście przodownikami pracy i nauki! Wasze zobowiązania potrafiliście przeistaczać w czyn twórczy i za to składam Wam w imieniu państwa gorące podziękowania i uznanie.

Nie wątpię, że Waszymi gorącymi uczuciami potraficie zapalić serca milionowych rzesz młodzieży polskiej, która wraz z Wami i całym narodem będzie twórcą i realizatorem dalszych zdobyczy w budownictwie socjalistycznym, w pracy nad dalszym wzmacnianiem sił i potęgi naszej umiłowanej ojczyzny. Na nas, na naszym pokoleniu i na Was, na podrastającym pokoleniu Polski Ludowej ciąży odpowiedzialność za dalsze wcielanie w życie tych wielkich idei, które zawarte są w naszej Konstytucji.

Ślubujmy więc dziś wszyscy na wierność Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Rzeczypospolitej walczącej w trudzie codziennym o zwycięstwo sprawy pokoju między narodami, o świętą sprawę rozkwitu naszego narodu i wszystkich wolnych narodów, o szczęście wszystkich ludzi pracy, wszystkich ludzi dobrej woli.

NASZA DZIELNA MŁODZIEŻ, OFIARNA I BEZGRANICZNIE ODDANA SWEJ OJCZYŹNIE LUDOWEJ — NIECH ŻYJE!

SOLIDARNOŚĆ I BRATERSTWO ZWYCIĘSKIEGO OBOZU POKOJU I SOCJALIZMU — NIECH ŻYJE!

NASZA UKOCHANA OJCZYZNA — POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA — NIECH ŻYJE!

Trybunał w Hadze odrzucił skargę Anglii przeciw Iranowi

LONDYN. — Agencja Reutera podaje, że międzynarodowy trybunał w Hadze 9 głosami przeciwko 5 uznał się niekompetentnym do rozpatrzenia skargi brytyjskiej, wniesionej przeciwko rządowi irańskiemu w związku z nacjonalizacją anglo-irańskiego towarzystwa naftowego

Z okazji Święta Narodowego

Depesze gratulacyjne od zaprzyjaźnionych narodów

**DO
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
TOWARZYSZA BOLESŁAWA BIERUTA
WARSZAWA**

Z okazji ósmej rocznicy Święta Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej przesyłam Wam, rządowi i narodowi Rzeczypospolitej Polskiej, serdeczne gratulacje w imieniu rządu i narodu Chińskiej Republiki Ludowej.

Wspaniałe sukcesy, jakie naród polski osiągnął w rozwoju przemysłu i rolnictwa, otwarły nieograniczoną promienną perspektywę rozkwitu Rzeczypospolitej Polskiej.

Niechaj naród polski osiąga nowe sukcesy w budowie socjalizmu i w obronie pokoju!

**Przewodniczący Cenralnego
Rządu Ludowego
Chińskiej Republiki Ludowej
MAO TSE TUNG**

* * *

Ponadto depesze gratulacyjne z okazji Święta Odrodzenia nadesłali: Przewodniczący Prezydium Najwyższego Zgromadzenia Ludowego Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej — Kim Du Bon, Prezydent Klement Gotwald, premier rządu CSR Antonin Zapotocky, minister spraw zagranicznych CSR Viliam Siroky, Prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej Wilhelm Pieck, premier NRD Otto Grotewohl, minister spraw zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-lai, Prezydent demokratycznej republiki Vietnamu, Ho Szi-Minh oraz Huang Mingh Giam — Minister spraw zagranicznych Vietnamu.

Oświadczenia przedstawicieli klubów poselskich

Pos. Ochab (PZPR):

Wielki akt umocnienia naszego Państwa

Wysoki Sejmie. Konstytucja, którą będziemy uchwalali, nie zrodziła się tylko w murach tego gmachu. Nie jest ona, jak była konstytucja 3 Maja, dziełem niewielkiej grupy reformatorów, którzy nieledwie spiskiem zmuszeni byli zapewnić jej uchwalenie.

Różni się ona zasadniczo od obłudnej i oszukańczej konstytucji 1921 roku, przyjętej w wyniku parlamentarnych przetargów stronnictw burżuazyjnych, obcych i wrogich ludowi.

Nasza ludowa Konstytucja jest też przeciwieństwem i potępieniem haniebnej „konstytucji" faszystowskiej, narzuconej Polsce przez zgraję sanacyjną w 1935 roku.

Postanowienia naszej ustawy zasadniczej — zanim zostały sformułowane w opublikowanym projekcie, dojrzewały w umysłach najlepszych synów i córek narodu polskiego jako wynik rozwoju idei społecznych stuletniego z górą ruchu wyzwoleńczego naszego ludu pracującego, były programem długoletniej, heroicznej walki mas robotniczo - chłopskich, kształtowały się w ciągu ostatnich 8 lat jako dorobek wielkiej odrodzeńczej, twórczej pracy naszego wyzwolonego narodu.

Konstytucja rozpatrzona przez Sejm jest więc wyrazem ujawnionej woli narodu. Wola ta została ujawniona nie tylko słowem. Masy pracujące Polski ujawniły tę wolę czynem, budując swoje państwo ludowe ogromnym wysiłkiem, pełnym trudu i ofiarnych poświęceń. Wolę tę ujawnia codziennie przy warsztacie — w kopalniach, hutach i fabrykach — polska klasa robotnicza. Wyrażają tę wolę swoją pracą i swoją troską o państwo ludowe milionowe rzesze chłopów pracujących, wyraża ją swoją wierną służbą ludowi i narodowi polska inteligencja pracująca.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wielką kartą polskiego ludu pracującego, jest wielkim aktem umocnienia naszego państwa ludowego. Świadczy ona o dojrzałości dokonanej w Polsce rewolucji społecznej, stającej dzisiaj przed światem w majestacie własnego rewolucyjnego prawa, które będzie podstawą ludowej praworządności.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wzmocni autorytet władzy ludowej, zacieśni sojusz robotniczo-chłopski, będący fundamentem państwa ludowego. Konstytucja stwarza podstawę dalszego rozwoju i rozkwitu gospodarki narodowej, pełnego urzeczywistnienia socjalizmu — ustroju sprawiedliwości społecznej, w którym nie będzie więcej wyzysku człowieka przez człowieka.

Głosując za Konstytucją Polska Zjednoczona Partia Robotnicza uroczyście zapewnia polski lud pracujący, że pod przewodem wielkiego budowniczego Polski Ludowej, towarzysza Bolesława Bieruta, będzie nieugięcie pracować nad pełnym i całkowitym wcieleniem w życie jej doniosłych postanowień w interesie mas robotniczo - chłopskich, w interesie narodu i międzynarodowej sprawy wolności, pokoju i postępu.

Uchwała, która za chwilę zapadnie, będzie nie tylko wielkim historycznym dokumentem najgłębszego rewolucyjnego przełomu w dziejach naszego narodu, będzie ona dla każdego patrioty polskiego, partyjnego czy bezpartyjnego, najwyższej wagi zobowiązaniem strzeżenia i wypełnienia postanowień tej Konstytucji, zobowiązaniem wobec naszego pokolenia jak i wobec przyszłych pokoleń, zobowiązaniem, które zapewni Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej najwyższy autorytet polityczny i moralny, rewolucyjny majestat i siłę zwycięskiego ludowego prawa. *(Huczne i długotrwałe oklaski).*

Pos. Ozga-Michalski (ZSL):

Głosy chłopskie za Konstytucją

Obywatele posłowie.

Daleka była droga narodu polskiego do dzisiejszych dni, które przyszli historycy nazwą epoką ludowładztwa — wiekiem socjalizmu.

Gdy dzisiaj uchwalamy Konstytucję, gdy przyjmujemy najwyższe prawa dla narodu, gdy treścią Konstytucji są najpiękniejsze idee naszego narodu — myśli wszystkich ludzi pracy, wszystkich chłopów są z nami, są na tej sali, z której wybiegnie na cały kraj radosna wieść, że z ofiar i krwi pokoleń, z pracy i walki ludu zrodziła się Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Przyjmujemy Konstytucję, która głosi prawdę o sojuszu robotniczo-chłopskim, o jego wypróbowanej niezawodnej sile. Żywym symbolem tego sojuszu i jego siły jest syn chłopski — robotnik, niestrudzony bojownik w walce o lepszą dolę ludu, w walce o szczęście narodu, Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut. *(Długotrwałe oklaski).*

Siła tego sojuszu wyrosła w bojach z ciemiężcami ludu polskiego i *polskiego narodu, osiągnęła* zwycięstwo w oparciu o pomoc i doświadczenia w pierwszym państwie robotników i chłopów — w Związku Radzieckim.

Lud polski uchwala Konstytucję, która będzie służyła urzeczywistnieniu wielkich idei socjalizmu, pokojowej przyjaźni i współpracy z narodami.

W jedności z głosami pracującej wsi, w jedności z patriotyczną postawą chłopów, którzy będą strzegli jej zasad, będą wypełniali jej przykazania, nie szczędząc dla dobra Polski rzetelnej pracy i sił — posłowie Zjednoczonego, Stronnictwa Ludowego oddadzą swoje głosy, głosy chłopskie za Konstytucją. *(Długotrwałe oklaski).*

Pos. Rabanowski (SD):

Konstytucja najbardziej postępowa w dziejach naszego narodu

Wysoko Izbo. W dniu, w którym Sejm Ustawodawczy, wypełniając swoje podstawowe zadanie polityczne przystępuje do historycznego aktu uchwalenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Stronnictwo Demokratyczne stwierdza:

W 8 rocznicę Manifestu Lipcowego PKWN — naród polski otrzymuje Konstytucję najbardziej w naszych dziejach demokratyczną, najbardziej postępową, Konstytucję odzwierciedlającą przełomowe, rewolucyjne osiągnięcia polskiego ludu pracującego — robotników, chłopów, inteligencji i rzemieślników.

Stronnictwo Demokratyczne, skupiając w swych szeregach odłamy inteligencji, pracowników umysłowych i rzemiosła widzi w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wyraz przemian, jakie nastąpiły również wśród rzesz inteligencji i rzemiosła, które w procesie walki ideologicznej włączają się w nurt budownictwa socjalistycznego i zrozumiały, że wspólny marsz z masami ludowymi, z klasą robotniczą na czele, jest jedynie słuszną drogą, wiodącą ku dalszemu wzmocnieniu naszej ojczyzny. Patrzymy z dumą i radością w przyszłość naszego narodu kroczącego ku wyższym i doskonalszym formom życia.

Klub poselski Stronnictwa Demokratycznego głosować będzie za uchwaleniem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — wielkiej karty wolności i postępu narodu polskiego. *(Oklaski).*

Pos. Frankowski (Klub Kat.-Społ.):

Sprawa, która jednoczy serca wszystkich Polaków

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stanowi nie tylko zespół norm określających ustrój władz państwowych, strefę praw i obowiązków obywatelskich, ale mówi ona również o ustroju społeczno - gospodarczym. Stąd też wielka waga dokumentu, który dzisiaj mamy uchwalić.

Tylko taki ustrój będzie dobry i trwały, w którym prawo rządzić będzie sercami obywateli. Jesteśmy przekonani, że prawa zawarte w naszej Konstytucji będą rządziły sercami wszystkich Polaków.

Wielkie dzieło buduje się jedynie wielkim zbiorowym wysiłkiem całego narodu. Stąd też konieczność jednoczenia w naszym narodzie wszystkiego co patriotyczne, wszystkiego, co umie odróżnić wagę części i wagę całości, wszystkiego co umie wczuć się w rytm historii i zrozumieć czym jest współczesna Polska racja stanu.

Będziemy na wszystkich dostępnych nam odcinkach czynili wysiłki, zmierzające do mobilizacji sił narodu. Będziemy wraz z innymi głosili społeczeństwu polskiemu, że miejsce jego — zgodnie ze wskazaniami Prezydenta Bieruta — jest we froncie narodowym walki o pokój i realizację Planu 6-letniego. Będziemy zdecydowanie przeciwstawiali się wszelkim zakusom płynącym z zewnątrz, których celem jest rozbicie jedności narodu i zniszczenie tego, co zostało w ciągu 8 lat zbudowane przez Polskę Ludową.

Dlatego też klub poselski Katolicko - Społeczny będzie głosował za uchwaleniem przedłożonego projektu. *(Oklaski).*

Przyjęcie w dniu Święta Odrodzenia

WARSZAWA. — Z okazji Święta Odrodzenia Polski prezes Rady Ministrów, Józef Cyrankiewicz, wydał w dniu 22 lipca br. przyjęcie.

Na przyjęcie przybył owacyjnie witany Prezydent Bolesław Bierut.

W przyjęciu wzięli udział członkowie *Biura Politycznego* KC PZPR, członkowie Rady Państwa, członkowie rządu, przedstawiciele Wojska Polskiego, przedstawiciele stronnictw politycznych oraz przedstawiciele uczestników Zlotu Młodych Przodowników — Budowniczych Polski Ludowej.

Na przyjęciu obecni byli członkowie korpusu dyplomatycznego. Obecni byli również członkowie delegacji zagranicznych przybyłych na Zlot.

Van Fleet potwierdził fakt stosowania przez USA broni bakteriologicznej

BERLIN — Agencja ADN, powołując się na informacje dwóch dziennikarzy, którzy prosili nie ujawniać ich nazwisk, donosi, że dowódca VII armii amerykańskiej van Fleet potwierdził wobec szefa misji belgijskiej w Tokio, gen. de la Chevaliery, że Stany Zjednoczone używają broni bakteriologicznej w Korei i w Chinach.

KONSTYTUCJA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Polska Rzeczpospolita Ludowa jest republiką ludu pracującego.

Polska Rzeczpospolita Ludowa nawiązuje do najszczytniejszych postępowych tradycji Narodu Polskiego i urzeczywistnia idee wyzwoleńcze polskich mas pracujących.

Polski lud pracujący pod przewodem bohaterskiej klasy robotniczej, opierając się na sojuszu robotniczo-chłopskim, walczył dziesiątki lat o wyzwolenie z niewoli narodowej, narzuconej przez pruskich, austriackich i rosyjskich zaborców-kolonizatorów, tak samo jak walczył o zniesienie wyzysku polskich kapitalistów i obszarników.

W okresie okupacji Naród Polski toczył nieustępliwą, bohaterską walkę z krwawym najazdem hitlerowskim. Historyczne zwycięstwo Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nad faszyzmem wyzwoliło ziemie polskie, umożliwiło polskiemu ludowi pracującemu zdobycie władzy i stworzyło warunki narodowego odrodzenia Polski w nowych, sprawiedliwych granicach. Na wieczne czasy powróciły do Polski Ziemie Odzyskane.

Wcielając w życie wiekopomne wskazania Manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 22 lipca 1944 r. i rozwijając jego zasady programowe, władza ludowa — dzięki ofiarnym i twórczym wysiłkom polskiego ludu pracującego, w walce z zaciekłym oporem rozbitków starego ustroju kapitalistyczno-obszarniczego — dokonała wielkich przeobrażeń społecznych. W wyniku rewolucyjnych walk i przemian obalona została władza kapitalistów i obszarników, utrwaliło się państwo demokracji ludowej, kształtuje się i umacnia nowy ustrój społeczny, odpowiadający interesom i dążeniom najszerszych mas ludowych.

Zasady prawne tego ustroju ustanawia Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Podstawę obecnej władzy ludowej w Polsce stanowi sojusz klasy robotniczej z chłopstwem pracującym. W sojuszu tym rola kierownicza należy do klasy robotniczej jako przodującej klasy społeczeństwa, opierającej się na rewolucyjnym dorobku polskiego i międzynarodowego ruchu robotniczego, na historycznych doświadczeniach zwycięskiego budownictwa socjalistycznego w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, pierwszym państwie robotników i chłopów.

Wypełniając wolę Narodu Polskiego i zgodnie ze swym powołaniem — Sejm Ustawodawczy Rzeczypospolitej Polskiej uchwala uroczyście niniejszą Konstytucję jako ustawę zasadniczą, którą Naród Polski i wszystkie organy władzy polskiego ludu pracującego kierować się winny w celu:

umacniania państwa ludowego jako podstawowej siły, zapewniającej najpełniejszy rozkwit Narodu Polskiego, jego niepodległość i suwerenność,

przyśpieszania rozwoju politycznego, gospodarczego i kulturalnego Ojczyzny oraz wzrostu jej sił,

pogłębiania uczuć patriotycznych, jedności i zwartości Narodu Polskiego w walce o dalsze polepszenie stosunków społecznych, o całkowite zniesienie wyzysku człowieka przez człowieka, o urzeczywistnienie wielkich idei socjalizmu,

zacieśniania przyjaźni i współpracy między narodami, opartych na sojuszu i braterstwie, które łączą dziś Naród Polski z miłującymi pokój narodami świata w dążeniu do wspólnego celu: uniemożliwienia agresji i utrwalenia pokoju światowego.

Rozdział 1.

Ustrój polityczny.

Art. 1.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa jest państwem demokracji ludowej.
2. W Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej władza należy do ludu pracującego miast i wsi.

Art. 2.

1. Lud pracujący sprawuje władzę państwową przez swych przedstawicieli, wybieranych do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i do rad narodowych w wyborach powszechnych, równych, bezpośrednich, w głosowaniu tajnym.
2. Przedstawiciele ludu w Sejmie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i w radach narodowych są odpowiedzialni przed swymi wyborcami i mogą być przez nich odwoływani.

Art. 3.

Polska Rzeczpospolita Ludowa:

1) stoi na straży zdobyczy polskiego ludu pracującego miast i wsi, zabezpiecza jego władzę i wolność przed siłami wrogimi ludowi,

2) zapewnia rozwój i nieustanny wzrost sił wytwórczych kraju przez jego uprzemysłowienie, przez likwidację zacofania gospodarczego, technicznego i kulturalnego,

3) organizuje gospodarkę planową, opierając się na przedsiębiorstwach stanowiących własność społeczną,

4) ogranicza, wypiera i likwiduje klasy społeczne, żyjące z wyzysku robotników i chłopów,

5) zabezpiecza stały wzrost dobrobytu, zdrowotności i poziomu kulturalnego mas ludowych,

6) zapewnia wszechstronny rozwój kultury narodowej.

Art. 4.

1. Prawa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej są wyrazem interesów i woli ludu pracującego.
2. Ścisłe przestrzeganie praw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest podstawowym obowiązkiem każdego organu państwa i każdego obywatela.
3. Wszystkie organy władzy i administracji państwowej działają na podstawie przepisów prawa.

Art. 5.

Wszystkie organy władzy i administracji państwowej opierają się w swej działalności na świadomym, czynnym współdziałaniu najszerszych mas ludowych i obowiązane są:

1) zdawać narodowi sprawę ze swej działalności,

2) uważnie rozpatrywać i uwzględniać słuszne wnioski, zażalenia i życzenia obywateli w myśl obowiązujących ustaw,

3) wyjaśniać masom pracującym zasadnicze cele i wytyczne polityki władzy ludowej w poszczególnych dziedzinach działalności państwowej, gospodarczej i kulturalnej.

Art. 6.

Siły zbrojne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stoją na straży suwerenności i niepodległości Narodu Polskiego, jego bezpieczeństwa i pokoju.

Rozdział 2.

Ustrój społeczno-gospodarczy.

Art. 7.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa, opierając się na uspołecznionych środkach produkcji, wymiany, komunikacji i kredytu, rozwija życie gospodarcze i kulturalne kraju na podstawie narodowego planu gospodarczego, w szczególności przez rozbudowę państwowego przemysłu socjalistycznego, rozstrzygającego czynnika w przekształcaniu stosunków społeczno-gospodarczych.
2. Państwo posiada monopol handlu zagranicznego.
3. Zasadniczym celem planowej polityki gospodarczej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest stały rozwój sił wytwórczych kraju, nieustanne podnoszenie poziomu życiowego mas pracujących, umacnianie siły, obronności i niezależności Ojczyzny.

Art. 8.

Mienie ogólnonarodowe: złoża mineralne, wody, lasy państwowe, kopalnie, drogi, transport kolejowy, wodny i powietrzny, środki łączności, banki, państwowe zakłady przemysłowe, państwowe gospodarstwa rolne i państwowe ośrodki maszynowe, państwowe przedsiębiorstwa handlowe, przedsiębiorstwa i urządzenia komunalne — podlega szczególnej trosce i opiece państwa oraz wszystkich obywateli.

Art. 9.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa planowo wzmacnia spójnię gospodarczą między miastem i wsią na podstawie braterskiej współpracy robotników i chłopów.
2. W tym celu Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia nieustanny wzrost produkcji przemysłu państwowego, służącej wszechstronnemu zaspokajaniu potrzeb wytwórczych i konsumcyjnych ludności wiejskiej, jednocześnie planowo wpływając na stały wzrost towarowej produkcji rolniczej, która zaopatruje przemysł w surowce, a ludność miejską w żywność.

Art. 10.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa otacza opieką indywidualne gospodarstwa rolne pracujących chłopów i udziela im pomocy — w celu ochrony przed wyzyskiem kapitalistycznym, zwiększenia produkcji, podwyższenia poziomu rolniczo-technicznego oraz podniesienia ich dobrobytu.

2. Polska Rzeczpospolita Ludowa udziela szczególnego poparcia i wszechstronnej pomocy powstającym na zasadzie dobrowolności rolniczym spółdzielniom produkcyjnym — jako formom gospodarki zespołowej. Dzięki zastosowaniu metod najbardziej wydajnej wspólnej uprawy i mechanizacji pracy gospodarka zespołowa umożliwia pracującym chłopom osiągnięcie przełomu w produkcji i jest środkiem do całkowitego usunięcia wyzysku na wsi oraz do szybkiego i znacznego podniesienia jej dobrobytu i kultury.

3. Głównymi formami poparcia i pomocy państwa dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych są: państwowe ośrodki maszynowe, dające możność stosowania nowoczesnej techniki, oraz tanie kredyty państwowe.

Art. 11.

Polska Rzeczpospolita Ludowa popiera rozwój różnych form ruchu spółdzielczego w mieście i na wsi oraz udziela mu wszechstronnej pomocy w wypełnianiu jego zadań, a własności spółdzielczej, jako własności społecznej, zapewnia szczególną opiekę i ochronę.

Art. 12.

Polska Rzeczpospolita Ludowa uznaje i ochrania na podstawie obowiązujących ustaw indywidualną własność i prawo dziedziczenia ziemi, budynków i innych środków produkcji należących do chłopów, rzemieślników i chałupników.

Art. 13.

Polska Rzeczpospolita Ludowa poręcza całkowitą ochronę oraz prawo dziedziczenia własności osobistej obywateli.

Art. 14.

1. Praca jest prawem, obowiązkiem i sprawą honoru każdego obywatela. Pracą swoją, przestrzeganiem dyscypliny pracy, współzawodnictwem pracy i doskonaleniem jej metod lud pracujący miast i wsi wzmacnia siłę i potęgę Ojczyzny, podnosi dobrobyt narodu i przyśpiesza całkowite urzeczywistnienie ustroju socjalistycznego.

2. Przodownicy pracy otoczeni są powszechnym szacunkiem narodu.

3. Polska Rzeczpospolita Ludowa coraz pełniej wprowadza w życie zasadę: „od każdego według jego zdolności, każdemu według jego pracy".

Rozdział 3.

Naczelne organy władzy państwowej.

Art. 15.

1. Najwyższym organem władzy państwowej jest Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Sejm jako najwyższy wyraziciel woli ludu pracującego miast i wsi urzeczywistnia suwerenne prawa narodu.

3. Sejm uchwala ustawy oraz sprawuje kontrolę nad działalnością innych organów władzy i administracji państwowej.

Art. 16.

1. Posłów na Sejm wybierają obywatele według okręgów wyborczych w stosunku: jeden poseł na 60.000 mieszkańców.

2. Ważność wyboru posła stwierdza Sejm.

3. Poseł nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karno-sądowej ani aresztowany bez zgody Sejmu, a w okresie kiedy Sejm nie obraduje — bez zgody Rady Państwa.

Art. 17.

1. Sejm obraduje na sesjach. Sesje Sejmu zwołuje Rada Państwa co najmniej dwa razy do roku. Rada Państwa obowiązana jest zwołać sesję również na pisemny wniosek jednej trzeciej ogólnej liczby posłów.

2. Pierwsza sesja nowoobranego Sejmu powinna być zwołana w ciągu miesiąca od dnia wyborów.

Art. 18.

1. Sejm wybiera ze swego grona Marszałka, wicemarszałków i komisje.

2. Marszałek lub w jego zastępstwie wicemarszałek kieruje obradami i czuwa nad tokiem prac Sejmu.

3. Obrady Sejmu są jawne. Sejm może uchwalić tajność obrad, jeżeli wymaga tego dobro państwa.

4. Porządek prac Sejmu, rodzaj i liczbę komisji określa regulamin uchwalony przez Sejm.

Art. 19.

1. Sejm uchwala narodowe plany gospodarcze na okresy kilkuletnie.

2. Sejm uchwala corocznie budżet państwa.

Art. 20.

1. Inicjatywa ustawodawcza przysługuje Radzie Państwa, Rządowi i posłom.

2. Ustawy uchwalone przez Sejm podpisują Przewodniczący Rady Państwa i jej Sekretarz. Ogłoszenie ustawy w Dzienniku Ustaw zarządza Przewodniczący Rady Państwa.

Art. 21.

Sejm może powołać komisję dla zbadania określonej sprawy. Uprawnienia i tryb działania komisji ustala Sejm.

Art. 22.

Prezes Rady Ministrów lub poszczególni ministrowie obowiązani są do udzielenia w ciągu siedmiu dni odpowiedzi na interpelację posła.

Art. 23.

1. Sejm jest wybierany na okres lat czterech.

2. Wybory do Sejmu zarządza Rada Państwa nie później niż na miesiąc przed upływem kadencji Sejmu, wyznaczając datę wyborów na dzień wolny od pracy, przypadający w ciągu dwóch miesięcy po upływie kadencji Sejmu.

Art. 24.

1. Sejm wybiera ze swego grona na pierwszym posiedzeniu Radę Państwa w składzie:
Przewodniczący Rady Państwa,
czterech zastępców Przewodniczącego,
Sekretarz Rady Państwa,
dziewięciu członków.

2. Marszałek Sejmu i wicemarszałkowie mogą być wybrani do Rady Państwa jako zastępcy Przewodniczącego lub członkowie.

3. Po upływie kadencji Sejmu Rada Państwa działa aż do wyboru Rady Państwa przez nowoobrany Sejm.

Art. 25.

1. Rada Państwa:
1) zarządza wybory do Sejmu,
2) zwołuje sesje Sejmu,
3) ustala powszechnie obowiązującą wykładnię ustaw,
4) wydaje dekrety z mocą ustawy,
5) mianuje i odwołuje pełnomocnych przedstawicieli Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w innych państwach,
6) przyjmuje listy uwierzytelniające i odwołujące akredytowanych przy Radzie Państwa przedstawicieli dyplomatycznych innych państw,
7) ratyfikuje i wypowiada umowy międzynarodowe,
8) obsadza stanowiska cywilne i wojskowe, przewidziane ustawami,
9) nadaje ordery, odznaczenia i tytuły honorowe,
10) stosuje prawo łaski,
11) wykonuje inne funkcje, przewidziane dla Rady Państwa w Konstytucji lub przekazane jej przez ustawy.

2. Rada Państwa podlega w całej swojej działalności Sejmowi.

3. Rada Państwa działa na zasadzie kolegialności.

4. Radę Państwa reprezentuje Przewodniczący lub jego zastępca.

Art. 26.

1. W okresach między sesjami Sejmu Rada Państwa wydaje dekrety z mocą ustawy. Rada Państwa przedstawia dekrety Sejmowi na najbliższej sesji do zatwierdzenia.

2. Dekrety wydane przez Radę Państwa podpisują Przewodniczący Rady Państwa i jej Sekretarz. Ogłoszenie dekretu w Dzienniku Ustaw zarządza Przewodniczący Rady Państwa.

Art. 27.

Rada Państwa sprawuje zwierzchni nadzór nad radami narodowymi. Szczegółowe uprawnienia Rady Państwa w tej dziedzinie określa ustawa.

Art. 28.

1. Postanowienie o stanie wojny może być powzięte jedynie w razie dokonania zbrojnego napadu na Polską Rzeczpospolitę Ludową albo gdy z umów międzynarodowych wynika konieczność wspólnej obrony przeciwko agresji. Postanowienie takie uchwala Sejm, a gdy Sejm nie obraduje — Rada Państwa.

2. Rada Państwa może wprowadzić stan wojenny na części lub na całym terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jeżeli wymaga tego wzgląd na obronność lub bezpieczeństwo państwa. Z tych samych powodów Rada Państwa może ogłosić częściową lub powszechną mobilizację.

Rozdział 4.

Naczelne organy administracji państwowej.

Art. 29.

1. Sejm powołuje i odwołuje Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Radę Ministrów lub poszczególnych jej członków.

2. W okresach między sesjami Sejmu Rada Państwa na wniosek Prezesa Rady Ministrów powołuje i odwołuje członków Rady Ministrów. Rada Państwa przedstawia swoją uchwałę Sejmowi na najbliższej sesji do zatwierdzenia.

Art. 30.

1. Rada Ministrów jest naczelnym wykonawczym i zarządzającym organem władzy państwowej.

2. Rada Ministrów odpowiada i zdaje sprawę ze swojej działalności przed Sejmem, a gdy Sejm nie obraduje — przed Radą Państwa.

Art. 31.

W skład Rady Ministrów wchodzą:
Prezes Rady Ministrów jako jej przewodniczący,
wiceprezesi Rady Ministrów,
ministrowie,
przewodniczący określonych w ustawie komisji i komitetów sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej.

Art. 32.

Rada Ministrów:
1) koordynuje działalność ministerstw i innych podległych sobie organów oraz nadaje kierunek ich pracy,
2) uchwala corocznie i przedstawia Sejmowi projekt budżetu państwa, uchwala i przedstawia Sejmowi projekt narodowego planu gospodarczego na okres kilkuletni,
3) uchwala roczne narodowe plany gospodarcze,
4) zapewnia wykonanie ustaw,
5) czuwa nad wykonaniem narodowego planu gospodarczego i budżetu państwa,
6) przedstawia Sejmowi corocznie sprawozdanie z wykonania budżetu państwa,
7) zapewnia ochronę porządku publicznego, interesów państwa i praw obywateli,
8) na podstawie ustaw i w celu ich wykonania wydaje rozporządzenia, podejmuje uchwały oraz czuwa nad ich wykonaniem,
9) sprawuje ogólne kierownictwo w dziedzinie stosunków z innymi państwami,
10) sprawuje ogólne kierownictwo w dziedzinie obronności kraju i organizacji sił zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz określa corocznie kontyngent obywateli powoływanych do czynnej służby wojskowej,
11) kieruje pracą prezydiów rad narodowych.

Art. 33.

1. Ministrowie kierują określonymi działami administracji państwowej. Zakres działania ministrów określają ustawy.

2. Ministrowie wydają na podstawie ustaw i w celu ich wykonania rozporządzenia i zarządzenia.

3. Rada Ministrów może uchylić rozporządzenie lub zarządzenie wydane przez ministra.

Rozdział 5.

Terenowe organy władzy państwowej.

Art. 34.

1. Organami władzy państwowej w gminach, miastach, dzielnicach większych miast, powiatach i województwach są rady narodowe.

2. Rady narodowe wybierane są przez ludność na okres lat trzech.

Art. 35.

Rady narodowe wyrażają wolę ludu pracującego oraz rozwijają jego inicjatywę twórczą i aktywność w celu pomnażania sił, dobrobytu i kultury narodu.

Art. 36.

Rady narodowe umacniają więź władzy państwowej z ludem pracującym miast i wsi, przyciągając coraz szersze rzesze ludzi pracy do udziału w rządzeniu państwem.

Art. 37.

Rady narodowe kierują w swoim zakresie działalnością gospodarczą, społeczną i kulturalną, wiążąc potrzeby terenu z zadaniami ogólnopaństwowymi.

Art. 38.

Rady narodowe troszczą się stale o codzienne potrzeby i interesy ludności, zwalczają wszelkie przejawy samowoli i biurokratycznego stosunku do obywatela, sprawują i rozwijają kontrolę społeczną działalności urzędów, przedsiębiorstw, zakładów i instytucji.

Art. 39.

Rady narodowe dbają o utrzymanie porządku publicznego i czuwają nad przestrzeganiem praworządności ludowej, ochraniają własność społeczną, zabezpieczają prawa obywateli, współdziałają w umacnianiu obronności i bezpieczeństwa państwa.

Art. 40.

Rady narodowe wykorzystują wszelkie zasoby i możliwości terenu dla jego wszechstronnego rozwoju gospodarczego i kulturalnego, dla coraz lepszego zaspokajania potrzeb ludności w zakresie zaopatrzenia i usług oraz dla rozbudowy instytucji i urządzeń komunalnych, oświatowych, kulturalnych, sanitarnych i sportowych.

Art. 41.

Rady narodowe uchwalają terenowe plany gospodarcze oraz budżety terenowe.

Art. 42.

1. Rady narodowe obradują na sesjach.

2. Organami wykonawczymi i zarządzającymi rad narodowych są wybierane przez nie prezydia.

3. Prezydium rady narodowej podlega radzie narodowej, która je wybrała, oraz prezydium rady narodowej wyższego stopnia.

Art. 43.

Rady narodowe powołują komisje dla poszczególnych dziedzin swojej działalności. Komisje rad narodowych utrzymują stałą i ścisłą więź z ludnością, mobilizują ją do współudziału w realizacji zadań rady, wykonują z ramienia rady kontrolę społeczną oraz występują z inicjatywa wobec rady i jej organów.

Art. 44.

1. Rada narodowa uchyla uchwałę rady niższego stopnia lub jej prezydium, jeżeli uchwała jest sprzeczna z prawem lub niezgodna z zasadniczą linią polityki państwa.

2. Prezydium rady narodowej może zawiesić wykonanie uchwały rady narodowej niższego stopnia i przedstawić sprawę do rozstrzygnięcia na najbliższym posiedzeniu swojej rady narodowej.

Art. 45.

Szczegółowy skład oraz zakres i tryb działalności rad narodowych i ich organów określa ustawa.

Rozdział 6.

Sąd i prokuratura.

Art. 46.

1. Wymiar sprawiedliwości w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej sprawują: Sąd Najwyższy, sądy wojewódzkie, sądy powiatowe i sądy szczególne.

2. Ustrój, właściwość oraz postępowanie sądów określają ustawy.

Art. 47.

Sądy wydają wyroki w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 48.

Sądy stoją na straży ustroju Polskiej Rzczypospolitej Ludowej, ochraniają zdobycze polskiego ludu pracującego, strzegą praworządności ludowej, własności społecznej i praw obywateli, karzą przestępców.

Art. 49.

Rozpoznawanie i rozstrzyganie spraw w sądach odbywa się z udziałem ławników ludowych, z wyjątkiem przypadków określonych w ustawie.

Art. 50.

1. Sędziowie i ławnicy ludowi są wybierani.

2. Tryb wyboru oraz kadencję sędziów i ławników sądów wojewódzkich i powiatowych określa ustawa.

3. Tryb powoływania sędziów sądów szczególnych określa ustawa.

Art. 51.

1. Sąd Najwyższy jest naczelnym organem sądowym i sprawuje nadzór nad działalnością wszystkich innych sądów w zakresie orzekania.

2. Tryb wykonywania nadzoru przez Sąd Najwyższy określa ustawa.

3. Sąd Najwyższy wybiera Rada Państwa na okres lat pięciu.

Art. 52.

Sędziowie są niezawiśli i podlegają tylko ustawom.

Art. 53.

1. Rozpoznawanie spraw przed wszystkimi sądami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej odbywa się jawnie. Ustawa może określić wyjątki od tej zasady.

2. Oskarżonemu poręcza się prawo do obrony. Oskarżony może mieć obrońcę z wyboru lub z urzędu.

Art. 54.

1. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej strzeże praworządności ludowej, czuwa nad ochroną własności społecznej, zabezpiecza poszanowanie praw obywateli.

2. Prokurator Generalny czuwa w szczególności nad ściganiem przestępstw godzących w ustrój, bezpieczeństwo i niezawisłość Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

3. Zakres i tryb działania Prokuratora Generalnego określa ustawa.

Art. 55.

1. Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej powołuje i odwołuje Rada Państwa.

2. Tryb powoływania i odwoływania prokuratorów podległych Prokuratorowi Generalnemu jak również zasady organizacji i postępowania organów prokuratury określa ustawa.

3. Prokurator Generalny zdaje sprawę Radzie Państwa z działalności prokuratury.

Art. 56.

Organy prokuratury podlegają Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i w sprawowaniu swych funkcji są niezależne od organów terenowych.

Rozdział 7.

Podstawowe prawa i obowiązki obywateli.

Art. 57.

Polska Rzeczpospolita Ludowa, utrwalając i pomnażając zdobycze ludu pracującego, umacnia i rozszerza prawa i wolności obywateli.

Art. 58.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do pracy, to znaczy prawo do zatrudnienia za wynagrodzeniem według ilości i jakości pracy.

2. Prawo do pracy zapewniają: społeczna własność podstawowych środków produkcji, rozwój na wsi ustroju społeczno-spółdzielczego, wolnego od wyzysku, planowy wzrost sił wytwórczych, usunięcie źródeł kryzysów ekonomicznych, likwidacja bezrobocia.

Art. 59.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do wypoczynku.

2. Prawo do wypoczynku zapewniają robotnikom i pracownikom umysłowym: ustawowe skrócenie czasu pracy przez urzeczywistnienie ośmiogodzinnego dnia pracy oraz krótszego czasu pracy w przypadkach przewidzianych ustawami, ustawowo określone dni wolne od pracy, coroczne płatne urlopy.

3. Organizacja wczasów, rozwój turystyki, uzdrowisk, urządzeń sportowych, domów kultury, klubów, świetlic, parków i innych urządzeń wypoczynkowych stwarzają możliwości zdrowego i kulturalnego wypoczynku dla coraz szerszych rzesz ludu pracującego miast i wsi.

Art. 60.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do ochrony zdrowia oraz do pomocy w razie choroby lub niezdolności do pracy.

2. Coraz szerszemu urzeczywistnianiu tego prawa służą:

1) rozwój ubezpieczenia społecznego robotników i pracowników umysłowych na wypadek choroby, starości i niezdolności do pracy oraz rozbudowa różnych form pomocy społecznej,

2) rozwój organizowanej przez państwo ochrony zdrowia ludności, rozbudowa urządzeń sanitarnych i podnoszenie stanu zdrowotnego miast i wsi, stałe polepszanie warunków bezpieczeństwa, ochrony i higieny pracy, szeroka akcja zapobiegania chorobom i ich zwalczania, coraz szersze udostępnianie bezpłatnej pomocy lekarskiej, rozbudowa szpitali, sanatoriów, ambulatoriów, wiejskich ośrodków zdrowia, opieka nad inwalidami.

Art. 61.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do nauki.

2. Prawo do nauki zapewniają w coraz szerszym zakresie:

1) powszechne, bezpłatne i obowiązkowe szkoły podstawowe,

2) stała rozbudowa szkolnictwa średniego ogólnokształcącego i zawodowego oraz szkolnictwa wyższego,

3) pomoc państwa w podnoszeniu kwalifikacji obywateli zatrudnionych w zakładach przemysłowych i innych ośrodkach pracy w mieście i na wsi,

4) system stypendiów państwowych, rozbudowa burs, internatów i domów akademickich oraz innych form pomocy materialnej dla dzieci robotników, pracujących chłopów i inteligencji,

Art. 62.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mają prawo do korzystania ze zdobyczy kultury i do twórczego udziału w rozwoju kultury narodowej.

2. Prawo to zapewniają coraz szerzej: rozwój i udostępnienie ludowi pracującemu miast i wsi bibliotek, książek, prasy, radia, kin, teatrów, muzeów i wystaw, domów kultury, klubów, świetlic, wszechstronne popieranie i pobudzanie twórczości kulturalnej mas ludowych i rozwoju talentów twórczych.

Art. 63.

Polska Rzeczpospolita Ludowa dba o wszechstronny rozwój nauki, opartej na dorobku przodującej myśli ludzkiej i postępowej myśli polskiej — nauki w służbie narodu.

Art. 64.

Polska Rzeczpospolita Ludowa troszczy się o rozwój literatury i sztuki, wyrażających potrzeby i dążenia narodu, odpowiadających najlepszym postępowym tradycjom twórczości polskiej.

Art. 65.

Polska Rzeczpospolita Ludowa szczególną opieką otacza inteligencję twórczą — pracowników nauki, oświaty, literatury i sztuki oraz pionierów postępu technicznego, racjonalizatorów i wynalazców.

Art. 66.

1. Kobieta w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ma równe z mężczyzną prawa we wszystkich dziedzinach życia państwowego, politycznego, gospodarczego, społecznego i kulturalnego.

2. Gwarancję równouprawnienia kobiety stanowią:

1) równe z mężczyzną prawo do pracy i wynagrodzenia według zasady „równa płaca za równą pracę", prawo do wypoczynku, do ubezpieczenia społecznego, do nauki, do godności i odznaczeń, do zajmowania stanowisk publicznych,

2) opieka nad matką i dzieckiem, ochrona kobiety ciężarnej, płatny urlop w okresie przed porodem i po porodzie, rozbudowa sieci zakładów położniczych, żłobków i przedszkoli, rozwój sieci zakładów usługowych i żywienia zbiorowego.

Art. 67.

1. Małżeństwo i rodzina znajdują się pod opieką i ochroną Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Rodziny o licznym potomstwie państwo otacza szczególną troską.

2. Urodzenie poza małżeństwem nie uszczupla praw dziecka.

Art. 68.

Polska Rzeczpospolita Ludowa otacza szczególnie troskliwą opieką wychowanie młodzieży i zapewnia jej najszersze możliwości rozwoju.

Art. 69.

1. Obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej niezależnie od narodowości, rasy i wyznania mają równe prawa we wszystkich dziedzinach życia państwowego, politycznego, gospodarczego, społecznego i kulturalnego. Naruszenie tej zasady przez jakiekolwiek bezpośrednie lub pośrednie uprzywilejowanie albo ograniczenie w prawach ze względu na narodowość, rasę czy wyznanie podlega karze.

2. Szerzenie nienawiści lub pogardy, wywoływanie waśni albo poniżanie człowieka ze względu na różnice narodowości, rasy czy wyznania, jest zakazane.

Art. 70.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia obywatelom wolność sumienia i wyznania. Kościół i inne związki wyznaniowe mogą swobodnie wypełniać swoje funkcje religijne. Nie wolno zmuszać obywateli do niebrania udziału w czynnościach lub obrzędach religijnych. Nie wolno też nikogo zmuszać do udziału w czynnościach lub obrzędach religijnych.

2. Kościół jest oddzielony od państwa. Zasady stosunku państwa do kościoła oraz sytuację prawną i majątkową związków wyznaniowych określają ustawy.

3. Nadużywanie wolności sumienia i wyznania dla celów godzących w interesy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest karane.

Art. 71.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia obywatelom wolność słowa, druku, zgromadzeń i wieców, pochodów i manifestacji.

2. Urzeczywistnieniu tej wolności służy oddanie do użytku ludu pracującego i jego organizacji drukarni, zasobów papieru, gmachów publicznych i sal, środków łączności, radia oraz innych niezbędnych środków materialnych.

Art. 72.

1. W celu rozwoju aktywności politycznej, społecznej, gospodarczej i kulturalnej ludu pracującego miast i wsi Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia obywatelom prawo zrzeszania się.

2. Organizacje polityczne, związki zawodowe, zrzeszenia pracujących chłopów, zrzeszenia spółdzielcze, organizacje młodzieżowe, kobiece, sportowe i obronne, stowarzyszenia kulturalne, techniczne i naukowe, jak również inne organizacje społeczne ludu pracującego — skupiają obywateli dla czynnego udziału w życiu politycznym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym.

3. Tworzenie zrzeszeń i udział w zrzeszeniach, których cel lub działalność godzą w ustrój polityczny i społeczny albo w porządek prawny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jest zakazane.

Art. 73.

1. Obywatele mają prawo zwracania się do wszystkich organów państwa ze skargami i zażaleniami.

2. Skargi i zażalenia obywateli powinny być rozpatrywane i załatwiane szybko i sprawiedliwie. Winni przewlekania albo przejawiający bezduszny i biurokratyczny stosunek do skarg i zażaleń obywateli pociągani będą do odpowiedzialności.

Art. 74.

1. Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia obywatelom nietykalność osobistą. Pozbawienie obywatela wolności może nastąpić tylko w przypadkach, określonych ustawą. Zatrzymany powinien być zwolniony, jeżeli w ciągu 48 godzin od chwili zatrzymania nie doręczono mu postanowienia sądu lub prokuratora o aresztowaniu.

2. Ustawa ochrania nienaruszalność mieszkań i tajemnicę korespondencji. Przeprowadzenie rewizji domowej dopuszczalne jest jedynie w przypadkach, określonych ustawą.

3. Przepadek mienia może nastąpić jedynie w przypadkach przewidzianych ustawą, na podstawie prawomocnego orzeczenia.

Art. 75.

Polska Rzeczpospolita Ludowa udziela azylu obywatelom państw obcych, prześladowanym za obronę interesów mas pracujących, walkę o postęp społeczny, działalność w obronie pokoju, walkę narodowo - wyzwoleńczą lub działalność naukową.

Art. 76.

Obywatel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest obowiązany przestrzegać przepisów Konstytucji i ustaw oraz socjalistycznej dyscypliny pracy, szanować zasady współżycia społecznego, wypełniać sumiennie obowiązki wobec państwa.

Art. 77.

1. Każdy obywatel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej obowiązany jest strzec własności społecznej i umacniać ją jako niewzruszoną podstawę rozwoju państwa, źródło bogactwa i siły Ojczyzny.

2. Osoby, które dopuszczają się sabotażu, dywersji, szkodnictwa lub innych zamachów na własność społeczną, karane są z całą surowością prawa.

Art. 78.

1. Obrona Ojczyzny jest najświętszym obowiązkiem każdego obywatela.

2. Służba wojskowa jest zaszczytnym obowiązkiem patriotycznym obywateli Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 79.

1. Czujność wobec wrogów narodu oraz pilne strzeżenie tajemnicy państwowej jest obowiązkiem każdego obywatela Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Zdrada Ojczyzny: szpiegostwo, osłabianie sił zbrojnych, przejście na stronę wroga — karana jest z całą surowością prawa jako najcięższa zbrodnia.

Rozdział 8.

Zasady prawa wyborczego.

Art. 80.

Wybory do Sejmu oraz do rad narodowych są powszechne, równe, bezpośrednie i odbywają się w głosowaniu tajnym.

Art. 81.

Prawo wybierania ma każdy obywatel, który ukończył lat 18, bez względu na płeć, przynależność narodową i rasową, wyznanie, wykształcenie, czas zamieszkiwania, pochodzenie społeczne, zawód i stan majątkowy.

Art. 82.

Każdy obywatel może być wybrany do rady narodowej po ukończeniu lat 18, do Sejmu zaś — po ukończeniu lat 21.

Art. 83.

Kobiety mają wszystkie prawa wyborcze na równi z mężczyznami.

Art. 84.

Wojskowi mają wszystkie prawa wyborcze na równi z osobami cywilnymi.

Art. 85.

Prawa wyborcze nie przysługują osobom chorym umysłowo oraz osobom, które orzeczeniem sądowym zostały pozbawione praw publicznych.

Art. 86.

Kandydatów na posłów i członków rad narodowych zgłaszają organizacje polityczne i społeczne, zrzeszające *obywateli w miastach i wsiach.*

Art. 87.

Poseł i członek rady narodowej powinni zdawać sprawę wyborcom ze swojej pracy i z działalności organu, do którego zostali wybrani.

Art. 88.

Sposób zgłaszania kandydatur i przeprowadzania wyborów oraz tryb odwoływania posłów i członków rad narodowych określa ustawa.

Rozdział 9.

Godło, barwy i stolica Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 89.

1. Godłem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wizerunek orła białego w czerwonym polu.

2. Barwami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej są kolory biały i czerwony.

3. Szczegóły określa ustawa.

Art. 90.

Stolicą Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest miasto bohaterskich tradycji Narodu Polskiego — Warszawa.

Rozdział 10.

Zmiana Konstytucji.

Art. 91.

Zmiana Konstytucji może nastąpić tylko w drodze ustawy, uchwalonej przez Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej większością co najmniej dwu trzecich głosów w obecności co najmniej połowy ogólnej liczby posłów.

Wielka manifestacja na Placu Zwycięstwa

Młodzież przyszłością narodu

Ile tu było tysięcy — trudno powiedzieć. Plac Zwycięstwa po brzegi wypełniały delegacje łódzkich zakładów pracy: fabryk, biur, instytucji. Tu i owdzie stały grupki młodzieży w regionalnych strojach — to delegacje przybyłe ze wsi, by wespół z robotnikami bawić się i radować w dniu podwójnego przecież święta: 8 rocznicy PKWN i I Zlotu Młodych Przodowników — Budowniczych Polski Ludowej.

Piosenki ludowe mieszały się tu z piosenką o Mariensztacie, smętne kujawiaki z najmłodszą chyba piosenką „Na Zlot!" Wesoło upływały minuty oczekiwania na rozpoczęcie manifestacji.

Nad barwnym tłumem wznosiły się transparenty, powiewały szturmówki. Czerwień i biel jaskrawo odcinała od zieleni drzew, od zielonych koszul ZMP.

Kiedy na placu rozległy się pierwsze słowa mówcy — ucichło. Na trybunie stał wiceprzewodniczący Zarządu Łódzkiego ZMP Zdzisław Niewola.

Mówił o wielkim Czynie Zlotowym młodzieży łódzkiej, o 34 tysiącach młodych robotników i robotnic, współzawodniczących ze sobą, o nowych brygadach produkcyjnych, powstałych dla uczczenia Zlotu, o nowych trójkach tkackich, czwórkach przędzalniczych.

Raz po raz rozlegały się gromkie okrzyki na cześć Prezydenta Bieruta, na cześć Generalissimusa Stalina.

Sta-lin! Bie-rut! Po-kój! — te trzy słowa rozlegały się szerokim echem po placu.

Mówca podkreślał nasze osiągnięcia, wskazując na wspaniałe perspektywy dalszego rozwoju jakie daje nam Konstytucja.

Punktualnie o 10 rozpoczęła się transmisja przebiegu uroczystości w Stolicy. Z głęboką uwagą zebrani wysłuchali słów Prezydenta Bieruta, przemawiającego do młodzieży. Gdy z głośnika płynęły słowa ślubowania, składanego przez młodych przodowników, tysiące chłopców i dziewcząt powtarzały je w myśli. To ślubowali przecież ich delegaci, przez nich wybrani, w imieniu ich wszystkich.

I znowu plac się rozśpiewał. Tym razem występował chór Polskiego Radia. Potem zagrała muzyka. Orkiestra Polskiego Radia i orkiestra Związku Zawodowego Kolejarzy koncertowały na przemian.

Przed godziną 11 z placu wyruszył pochód. I tu, wzdłuż trasy wiodącej przez ul. Piotrkowską raz po raz rozlegały się okrzyki na cześć Pokoju, ukochanego Prezydenta Bieruta, wodza mas pracujących całego świata — Stalina, na cześć Polski Ludowej...

Igły do strzykawek i termofory w sklepach „Centrosprzętu"

W ostatnich dniach „Centrosprzęt" w Łodzi otrzymał nowy transport artykułów leczniczych.

Wkrótce więc ukażą się w sklepach tak poszukiwane termofory, kręgi gumowe, odciągacze pokarmowe oraz igły do strzykawek medycznych. (z)

Po spacerze w lesie — obiad w nowej gospodzie w Kolumnie

Długo czekali, ale wreszcie doczekali się naprawdę przyjemnego lokalu. Nowootwarta gospoda w Kolumnie jest ładnie urządzona, zradiofonizowana, posiada taras, na którym z apetytem można spożyć obiad. Również kuchnia jest wyposażona w nowoczesne urządzenia.

Gospoda ta wybawi z kłopotu niejednego samotnego mieszkańca Kolumny, a przede wszystkim letników i wycieczkowiczów, którzy tak chętnie odwiedzają tę miejscowość. W gospodzie otrzymają oni smaczne i zdrowe posiłki po stosunkowo niskich cenach.

Wyjmując ostatniego papierosa — pomyśl o tym

Wyjmujemy z pudełka ostatniego papierosa i... co? — Oczywiście, pudełko wyrzucamy do kosza.

Zdawałoby się — rzecz najzupełniej zrozumiała. Zwyczajna. A jednak właściwie nie powinniśmy tak czynić. Bo pudełko to też makulatura, z której można robić nowe pudełka.

Każdy przeciętny palacz, kupujący dziennie jedno tylko pudełko papierosów, w ciągu roku wyrzuca 365 pudełek. A teraz pomnóżmy to przez ilość palących — otrzymamy miliony.

Dlatego — zwróć zużyte pudełko w punkcie sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Wesoło i beztrosko

bawiła się cała Łódź

na festynie w Parku Ludowym

Dzień uchwalenia Konstytucji — dniem wielkiej radości

Wielkie, radosne święto — rocznica ogłoszenia Manifestu PKWN. W dniu tym dorocznym zwyczajem odbywa się w Parku Ludowym na Zdrowiu wielki festyn, który ściąga tysięczne rzesze łodzian, pragnących uczcić radośnie pamięć historycznego w naszych dziejach dnia.

Od południa już tramwaje pełne roześmianych twarzy. Ulicami przeciągają odświętnie wystrojone tłumy. Młodzież wędruje grupkami z piosenką na ustach, starsi stateczniej, z rodzinami — wszyscy idą w kierunku na Zdrowie!

— Władek, zabrałeś aparat fotograficzny?

* * *

Godzina 15.10. Na placu nr 7 tak tłoczno, że nawet ci, którzy do tej pory rozłożywszy się, spokojnie opalali się w promieniach lipcowego słońca, musieli wstać, by zwolnić miejsce dla wciąż napływających ze wszystkich kierunków widzów. Na razie z głośników płyną tony piosenek. Za chwilę jednak na estradzie wystąpią soliści Polskiego Radia i popularni aktorzy scen łódzkich.

Właśnie rozlega się zapowiedź pierwszego numeru:

— Wiersz Jana Brzechwy pt. „Pokój" recytować będzie aktorka Teatru Wojska Polskiego, Krystyna Królikiewicz.

Rozbawiony, roześmiany tłum na chwilę milknie. Słuchają... A gdy z estrady padają ostatnie słowa wiersza:

„Plan wykonamy,
Pokój zwycięży!"

Ze wszystkich stron rozlegają się gorące brawa. Bo przecież każdy z obecnych na festynie tak właśnie myśli, jest o tym przekonany.

Grupa młodych dziewcząt w regionalnych strojach rysuje się malowniczo na tle zieleni. Przyjechały dziś ze wsi, z Mąkowic w powiecie łowickim. Były na wielkiej manifestacji na Pl. Zwycięstwa, przeszły z radosnym pochodem wzdłuż Piotrkowskiej, teraz razem z łódzkimi prządkami i murarzami, ze studentami i inżynierami bawią się na festynie.

— Jak ładnie śpiewają... — mówi w zamyśleniu jedna z nich. Bo aktorzy Jalski, Kwaskowski, Karewicz i Przybył sprawili publiczności prawdziwą niespodziankę, utworzywszy kwartet pod nazwą „4 tony". Śpiewali naprawdę ładnie. A najbardziej podobała się naszym dziewczętom z Mąkowic wiązanka melodii filmowych Dunajewskiego. Te piosenki radzieckie, tak melodyjne, tak łatwo wpadające w ucho — śpiewają nie tylko mieszkańcy miast, lecz również i wiosek.

A teraz coś dla robotników łódzkich. Specjalny komunikat:

„Potok młodzieżowy nr 9 z zakładów im. E. Plater utworzony w styczniu br. po przełamaniu początkowych trudności osiąga obecnie 120 proc. normy — ogłasza spiker. — W zakładach im. Niedzielskiego zobowiązania lipcowe dały dodatkową produkcję wartości 1.230 tys. zł." — każde osiągnięcie nagradzane jest oklaskami. Są one dowodem uznania i podziękowania. To wszystko przecież dla wspólnej sprawy, dla tego, by Polska z każdym dniem stawała się silniejsza.

* * *

Przechodzimy obok boiska sportowego. Tu najwięcej młodzieży. Chłopcy czekają na mecz. Przed chwilą spiker zapowiedział, że tu właśnie o 15.45 rozpocznie się mecz finałowy o mistrzostwo trampkarzy. Puchar zwycięzcom wręczy przewodniczący ORZZ Sumerowski.

* * *

Te dzieci, które były już w ogrodzie zoologicznym od razu poznały, że lew jest niegroźny, bo dużo mniejszy od takiego prawdziwego i tak pociesznie się poruszał — zupełnie jak kukiełka. Ale kiedy zaryczał, to prawie, że ciarki przechodziły. Potężnie, donośnie — może nawet groźniej niż prawdziwy. Tysiące młodych widzów z zapartym tchem śledziło rozgrywający się na scenie dramat: „Sambo i lew". Ale obiektywnie trzeba też stwierdzić, że niektórzy z widzów nie wytrzymali do końca i usnęli. Zdarzało się to oczywiście tylko tym młodszym w wieku do 20 albo i 24... miesięcy. Za to tatusie i mamusie obserwowali przedstawienie z nie mniejszym zainteresowaniem niż swoje pociechy.

Bogato wyposażony w wydawnictwa dziecięce był kiosk „Domu Książki". Rodzice grali na loterii książkowej, a nagrody dostawały dzieci. Starsze zresztą grały same. A komu szczęście nie dopisało i nie wygrał tego, co chciałby mieć, mógł sobie kupić ją za niewielką sumę, bo książki były naprawdę tanie.

Po przedstawieniu zabawa, a po zabawie występy artystyczne. Później znów zabawa i teatr kukiełkowy i zabawa, i tak do wieczora. — Żeby to nie trzeba było dzisiaj iść spać — wzdychały rozbawione dzieci.

• • •

— Czyż może być większa przyjemność w pogodny, słoneczny dzień od przejażdżki kajakiem? — dowodził jakiś młodzieniec w sportowej koszulce, kierując się z całym towarzystwem w stronę wypożyczalni łodzi.

Oczywiście na taki argument nie ma odpowiedzi. Słońce i woda... Nic więc dziwnego, że przed kasą wiła się długa kolejka kandydatów na „żeglarzy". Przy dźwiękach muzyki bujały się na wodzie różnokolorowe kajaki i łódki. Mieniła się kolorami tęczy rozpryskiwana wiosłami woda.

Muzyka, śpiew, taniec. Nie to jednak wywoływało radosny nastrój. Świadomość dobrze spełnionego obowiązku, atmosfera spokoju i radości z dotychczasowych osiągnięć, których utrwaleniem stała się Konstytucja, to wszystko sprawiało, iż łodzianie bawili się wczoraj beztrosko i wesoło.

U dołu:
Grupa dziewcząt z Mąkowic w pow. łowickim bawiła się wraz z innymi.

Reportaż zlotowy

W miasteczku na Agrykoli

U wejścia, z harcerskim pozdrowieniem, zatrzymuje nas warta. 12-letnia druhna służbowa sprawdza dokładnie przepustkę.

— W porządku — mówi z powagą — proszę wejść.

W parku przy Agrikoli niepodzielnie panują najmłodsi uczestnicy Zlotu — harcerze. Wśród zieleni drzew i kwiatów stoją namioty. Ponieważ słońce silnie przygrzewa, odsłonięto ich boki. Wewnątrz namiotów widać równo i starannie zasłane białą pościelą łóżka. W każdym namiocie jest ich dziesięć. Z każdego zakątka miasteczka słychać wesoły śmiech i piosenki rozradowanych i szczęśliwych dzieci.

— Żyje się tutaj wspaniale — mówi z przejęciem Rysiek Werner z I szkoły TPD w Łodzi.

Otrzymał on na świadectwie z siódmej klasy oceny bardzo dobre, jest więc w swej klasie przodownikiem nauki. Za to koledzy wybrali go delegatem na Zlot.

— Mamy — ciągnie dalej druh Rysiek — bardzo dużo ciekawych imprez artystycznych i różnych rozrywek i zawodów sportowych. Szkoda tylko, że tak szybko przemija czas na Zlocie.

Rysiek zza bluzy harcerskiej wyjmuje żółty pamietnik zlotowy.

— Patrzcie. — Pokazuje z dumą — ile mam już w nim pamiątkowych podpisów. Szybko przerzuca kartki. Obok pozdrowień od harcerzy polskich widnieją słowa w języku koreańskim, francuskim i innych.

— Ja tu notuję sobie przebieg całego życia w miasteczku, wtrąca do rozmowy przodownica nauki z XII szkoły TPD w Łodzi Nita Krauze. Gdy przyjadę do Łodzi, opowiem kolegom i koleżankom dużo ciekawych rzeczy o Zlocie...

Nagle w miasteczku rozlegają się dźwięki fanfar i werbli — wezwanie na zbiórkę. Ruch staje się jeszcze większy niż zwykle. Migają wśród drzew i namiotów czerwone, białe, niebieskie, granatowe i błękitne czapeczki. Szybko formują się szeregi. Łódzcy harcerze noszą czerwone czapeczki, no i oczywiście przypięte do zielonych mundurów herby.

— Uwaga, druhowie! Baczność! Krokiem marsz — pada komenda.

Barwne grupy najmłodszych uczestników Zlotu ruszają główną aleją. Po obu jej stronach wznoszą się maszty z flagami, latarnie z lampionami, olbrzymie plansze, obrazujące radość i szczęśliwe życie dzieci w Polsce Ludowej. Kolumny skręcają na plac zbiórki, gdzie nad piękną dekoracją dominują dwa portrety — Józefa Stalina i Prezydenta Bieruta (r)

W Łowiczu powstaje muzeum zabytków regionalnych

W powiecie łowickim od dłuższego już czasu prowadzone były prace nad wydobyciem z ukrycia i zapomnienia istniejących tam licznych zabytków kultury, sięgających w wielu wypadkach okresów bardzo odległych.

Obecnie, uwieńczeniem tych prac jest stworzenie w Łowiczu Muzeum Regionalnego. Otwarcie nowego Muzeum nastąpiło w dniu 22 lipca. (b)

KAPITAN MOOPS: — Jak tam te ptaszki?
MARYNARZ: — Niedobrze. Od wczoraj nie chcą jeść. Co im się przynosi, wyrzucają. Mnie o mało nie zabili pudełkiem po końskich konserwach...

KAPITAN MOOPS: — Niedobrze. Jeszcze premia może mi przepaść, jeżeli te łachudry zakitują po drodze. Dawać ich tu i doktora!
MARYNARZ: — Rozkaz, panie kapitanie!

KAPITAN MOOPS: — Ale ten wysoki schudł. Słowo daję, jeszcze mnie przez niego przed sąd postawią. Dlaczego nie jesz, tyko?
WICEK: — Mam was w nosie! My chcemy wrócić do kraju!

KAPITAN: — No, jak tam z płucami tego wysokiego draba?
DOKTOR: — Niedobrze. Chyba niedługo pociągnie...
WACEK: — Wsadź tę rurę jeszcze głębiej w wentylator!

(Dalszy ciąg jutro)

Pierwsze zwycięstwo polskich koszykarek w Chinach Ludowych

Polskie zespoły koszykówki, przebywające na tournee w Chińskiej Republice Ludowej, rozegrały we wtorek, 22 bm., pierwsze towarzyskie spotkania w Pekinie z akademickimi zespołami chińskimi.

W meczu drużyn żeńskch Polki pokonały drużynę chińską 51:31 (24:11). Mecz drużyn męskich został w 10 min. gry przerwany z powodu ulewnego deszczu, przy stanie 14:10 dla koszykarzy chińskich.

ZSRR — JUGOSŁAWIA 1:3 (1:2)

W rozegranym powtórnie meczu piłkarskim ZSRR — Jugosławia zwyciężyli Jugosłowianie w stosunku 3:1 (2:1).

Radio

CZWARTEK, 24 LIPCA

14.15 Utwory na obój. 14.30 Muzyka operetkowa i filmowa. 15.10 „Opowieści sportowe". 15.30 Dla świetlic dziecięcych — aud. słowno-muz. pt. „Tańczymy i śpiewamy na wczasach". 16.00 Utwory fortepianowe kompoz. polskich. 16.20 Program lokalny. 17.40 O książce Kaz. Krośniewskiego pt. „Piątka z ulicy Barskiej". 18.00 „Kołysanki muzyczne". 18.20 „Dla każdego coś miłego". 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Aud. słowno-muzyczna z cyklu „Instrumenty muzyczne". 20.20 Muzyka polska. 21.30 Dawna czeska muzyka kameralna. 22.00 Reportaż z Olimp. w Helsinkach. 22.30 Muzyka symfoniczna.

Nocne dyżury aptek

Dzisiejszej nocy dyżurują w Łodzi apteki: Piotrkowska 165, Narutowicza 6, Rzgowska 147, Więckowskiego 21, Karolewska 48, Przybyszewskiego 41. Limanowskiego 80 i Al. Kościuszki 48.

Dyżur położniczo-ginekologiczny: dziś całą dobę dyżuruje szpital im. M. Curie-Skłodowskiej, ul. Curie-Skłodowskiej 15.

TEATRY

Nowy — Opera Śląska — „Dama Pikowa" — 19
Wojska Polskiego — „Grzech" — 19
Letni — „Objeżdżalnia społeczna" — 19.30,
Mały — „Zielony gil" — 19.30

KINA

BAJKA — Na arenie — 16, 18, 20
BAŁTYK — Wilcze doły — 16.30, 18.45,
GDYNIA — Program naukowo-oświatowy — 17, 18, 19. Dziewczyna ze Słowacji — 20
1 MAJA — — Wesołe kumoszki z Windsoru — 15.30, 17.30, 19.30
MŁODA GWARDIA — Dzieci kapitana Granta — 16, 18, 20
MUZA — Pani Dery — 16, 18, 20
POLONIA — Sekretarz Rejkomu — 16.30, 18.30, 20.30
PRZEDWIOŚNIE — Dziewczyna o białych włosach — 16, 18, 20
REKORD—nieczynne z powodu remontu
ROMA — Ulica Graniczna — 15.30, 18, 20
SOJUSZ — Ślub z przeszkodami — 17, 19
STYLOWY — Nędznicy, I ser. — 18, 20
ŚWIT — Dni i noce — 16, 18, 20
TATRY — Pieśń tajgi — 16, 18, 20
WISŁA — Małżeństwo aktorki — 15.45, 18, 20.15
WŁÓKNIARZ — Pod niebem Sycylii — 16.30, 18.30, 20.30
WOLNOŚĆ — Akcja B — 16.30, 18.30, 20.30
ZACHĘTA — Nieczynne z powodu remontu.

Zwróćmy na nich uwagę...

WIOŚLARSTWO

Piękny sukces odniósł Teodor Kocerka, który zakwalifikował się do finału jedynek, wygrywając swój repasaż z doskonałym Amerykaninem Kelly. Polak wyprzedził Kellyego o ułamki sekundy, tak, że kolejność na mecie rozstrzygnęło dopiero zdjęcie fotograficzne. W finale przeciwnikami Kocerki będą: Tiukałow (ZSRR), Fox (Anglia), Wood (Australia) i Stephen (Afryka Płd.).

Polska dwójka ze sternikiem nie weszła do finału, zajmując w repasażu drugie miejsce o niecałe 3 sek. za Danią.

W czwórkach bez sternika Polska zajęła I miejsce — 6:43,0 przed Saarą i Austrią. Tak więc polska czwórka bez sternika wywalczyła sobie udział w finale, w którym spotka się z Anglią, Finlandią, Francją i Jugosławią.

LEKKOATLETYKA

Na 5.000 m odbyły się trzy półfinały, z których do finału kwalifikowało się po 5 zawodników. W II półfinal. odpadł Graj, k'óry zajął 7 miejsce z czasem 14:30,0.

Jest to najlepszy powojenny wynik w Polsce. Należy podkreślić, że w historii lekkoatletyki polskiej czas lepszy od wyniku Graja na tym dystansie uzyskał jedynie Kusociński. Dziesięciu zawodników w tym przedbiegu przebiegło 5.000 m poniżej 15 min. Graj pokonał takich rutynowanych przeciwników jak: Szweda Karlsona, Amerykanina Sante'a, Turka Cosgula i Jugosłowianina Ceraja.

W eliminacji na 200 m odbyło się 18 przedbiegów, z których do międzybiegów kwalifikowało się po dwóch zawodników. Mach, Stawczyk i Budzyński zakwalifikowali się do międzybiegów, gdzie jednak odpadli.

(Telefonem z Helsinek)

GIMNASTYKA

We wtorek w godzinach rannych rozpoczął się turniej gimnastyczny w konkurencji kobiecej. Drużyna polska znajduje się w pierwszej grupie, mając za przeciwników Węgry i Szwecję. Zespół polski walczy w składzie osłabionym, gdyż Reindlowa zachorowała na zapalenie okostnej i nie startuje w turnieju.

Po ćwiczeniach obowiązkowych (równoważnia, poręcze, skok przez konia i ćwiczenia wolne) prowadzą Węgry przed Szwecją i Polską. W klasyfikacji indywidualnej na czele znajduje się sześć Węgierek.

Drużynowe wyniki po czwórboju w ćwiczeniach obowiązkowych: 1) Węgry — 223,10, 2) Szwecja — 212,68, 3) Polska — 209,32 pkt.

HOKEJ NA TRAWIE

Polska, która bierze udział w turnieju hokeja na trawie, w rozgrywkach od 5 miejsca w dół, rozegrała mecz z Belgią. Spotkanie zakończyło się niesłusznym zwycięstwem Belgii 4:3. W normalnym czasie mecz zakończył się wynikiem 2:2, w pierwszej dogrywce 2 × 5 min. Belgowie i Polacy zdobyli po 1 bramce (w tym przeciwnicy nasi jedną bramkę nieprawidłowo). Decydująca bramka dla Belgów padła dopiero w 7 dogrywce.

Polska utraciła pewne zwycięstwo wskutek błędnego orzeczenia sędziego Colishawa (Ang.), który sędziował nasz poprzedni mecz z Niemcami zach. Sędzia ten uznał bramkę strzeloną przez Belgów po gwizdku.

Polska założyła protest i kiedy nasi przedstawiciele zjawili się z oficjalnym protestem przeciwko wynikowi meczu, już była decyzja jego powtórzenia.

Polska rozegrała drugi mecz z Belgią, zwyciężając 1:0 (0:0). Decydująca bramka padła na 3 min. przed końcem spotkania. Piłkę dostał prawy łącznik M. Małkowiak, który podbiegłszy do linii bramkowej, podał ją do tyłu J. Flinikowi. Flinik strzelił silnie w dolny róg z odległości 5 m.

Ddrużyna nasza grała bardzo ambitnie. W środę Polska spotka się ze Szwajcarią. W wypadku zwycięstwa, będziemy grali o 5 miejsce ze zwycięzcą meczu Austria — Niemcy zach.

B. Kar.

*

Nowe rekordy olimpijskie

We wtorek padły następujące nowe rekordy olimpijskie:

5.000 m — Schade (N. zach.) — 14:15,4
tyczka — Richards (USA) — 4,55
dysk — Iness (USA) — 55,03.

Pełny sukces gimnastyków ZSRR w turnieju olimpijskim

Olimpijski turniej gimnastyczny w konkurencji mężczyzn wykazał w całej pełni wspaniałą klasę zawodników Związku Radzieckiego, którzy zwyciężyli na dwóch frontach: w konkurencji drużynowej i indywidualnej.

W konkurencji drużynowej ZSRR zajął zdecydowanie pierwsze miejsce przed Szwajcarią i Finlandią.

W klasyfikacji indywidualnej (w 12-boju gimnastycznym) ZSRR zdobył złoty medal, a w pierwszej dziesiątce zawodników znalazło się aż 6 reprezentantów radzieckich.

W konkurencji drużynowej Polska zajęła tu 13 miejsce — 527,90 pkt.

Prasa fińska o polskim gimnastyku

Młody gimnastyk polski, Jokiel, zdobywając dla barw polskich pierwszy medal w XV Igrzyskach, sprawił wielką niespodziankę. Prasa fińska szeroko komentując sukces młodego Polaka, podkreśla, że jest on wielkim talentem, z którego może wyrosnąć zawodnik dużej klasy.

Polak prowadził w ćwiczeniach wolnych już po ćwiczeniach obowiązkowych, mając jednakową ilość punktów 9,55 z Japończykiem Uesako. Swe ćwiczenia parterowe w układzie własnym wykonał on jeszcze lepiej i jedynie brak rutyny w wielkich zawodach uniemożliwił mu zdobycie tytułu mistrza olimpijskiego. Polak skupił całą uwagę na bezbłędnym wykonaniu ćwiczenia i w efekcie przekroczył o kilka sekund przepisowy czas, za co obniżono mu notę.

Trampkarze Ogniwa — mistrzem Łodzi

Rozgrywany od kilkunastu dni turniej trampkarzy i „dzikich" drużyn o mistrzostwo Łodzi, dobiegł końca. W decydującym meczu, odbytym w ramach imprez zlotowych, spotkały się zespoły Ogniwa MPK I i Unii.

Tytuł mistrza Łodzi zdobyła drużyna Ogniwa, zwyciężając po dogrywce 2:1 (1:1, 1:0). Jako nagrodę wręczono jej puchar przechodni ŁKKF.

Pracownicy poszukiwani

W dniu 20 lipca zmarł nagle przeżywszy lat 66

ś. † p.

Franciszek Żywołek

Wyprowadzenie zwłok nastąpi w dniu 23. VII. 1952 r. o godz. 16.30 z cmentarza św. Franciszka, o czym zawiadamia pogrążona w smutku

RODZINA

20 tysięcy sportowców wzięło udział w imprezach zlotowych w woj. łódzkim

W dniu wczorajszym na zlotach młodzieżowych, które odbyły się we wszystkich miastach powiatowych i wydzielonych, wzięło udział około 20 tys. sportowców z kół sportowych i LZS. Zebrani na stadionie wysłuchali oni przemówienia Prezydenta Bolesława Bieruta oraz ślubowania młodzieży, by potem w barwnych pochodach przemaszerować ulicami miast. Szczególnie uroczysty charakter przybrała manifestacja młodzieży w Tomaszowie i Piotrkowie.

W godzinach popołudniowych odbyły się wszędzie imprezy sportowe, w których udział wzięło około 2 tys. uczestników. W Sieradzu i Wieluniu odbyły się powiatowe mistrzostwa lekkoatletyczne LZS, zaś w Łowiczu — pokaz gimnastyczny. W pozostałych miastach odbyły się zawody lekkoatletyczne, piłki nożnej, siatkówki.

Dnia 22 bm. w godzinach porannych przybyły do Otaniemi delegacje Demokratycznego Związku Narodu Fińskiego i Demokratycznego Związku Młodzieży Fińskiej, aby złożyć polskiej ekipie olimpijskiej życzenia z okazji Święta Wyzwolenia.

* * *

Finał 100 m kobiet: 1) Jackson (Australia) — 11,5 (rekord świata wyrównany), 2) Hasenjaeger (Płd. Afr.) — 11,8, 3) Strickland (Australia) — 11,9, 4) Cripps (Australia) — 11,9, 5) Sander (Niem. zach.) — 12,0, 6) Faggs (USA) — 12,1. Blanker-Koen nie startowała (powód: zakażenie krwi)

* * *

Wyniki finału w dysku mężczyzn: 1) Iness (USA) — 55,03 (rek. olimp.), 2) Consolini (Wł.) — 53,78, 3) Dillion (USA) — 53,28, 4) Gordien (USA) — 52,66, 5) Klics (Węgry) — 51,13, 6) Grigałka (ZSRR) — 50,71 m.

* * *

W finale biegu na 800 m zwyciężył Whitefield (USA), wyrównując swój rekord olimpijski z 1948 r. Wyniki: 1. Whitefield (USA) — 1:49,2, 2) Wint (Jamajka) — 1:49,4, 3) Ulzheimer (Niem. zach.) — 1:49,7, 4) Nielsen (Dan.) — 1:49,7, 5) Webster (Ang.) — 1:50,2, 6) Steines (Niem. zach.) — 1:50,6.

* * *

W skoku o tyczce czterech zawodników uzyskało wynik lepszy od dotychczasowego rekordu olimpijskiego — 435: 1) Richards (USA) — 455, 2) Laz (USA) — 450, 3) Lundberg (Szwecja) — 440, 4) Denisienko (ZSRR) — 440, 5) Olenius (Finl.).

* * *

W ćwierćfinale turnieju piłkarskiego grają: Austria — Szwecja 23 bm. w Helsinkach, Brazylia — Niemcy zach. 24 bm. w Helsinkach. Węgry — Turcja 24 bm. w Kotka i Dania — Jugosławia 25 bm. w Helsinkach.

* * *

W meczu o trzecie miejsce w turnieju hokeja na trawie Anglia pokonała Pakistan 2:1 (1:0).

* * *

Pierwszy punkt pięcioboju nowoczesnego — jazda konna został już zakończony. Wygrał go 21-letni Szwed Lars Hall przed Mannonenem (Finlandia) i Szondi (Węgry). Zespołowo prowadzi Szwecja — 18 pkt., 2) Węgry — 21 pkt., 3) USA — 27 pkt., 4) Finlandia — 38 pkt.

* * *

W trzecim, najciekawszym półfinale na 5.000 m, uzyskano wyniki: 1) Anufrijew (ZSRR) — 14:23,6, 2) Albertson (Szw.) — 14:26,0, 3) Zatopek (CSR) — 14:26,0. W innym Schade (Niemcy zach.) pobił rekord olimpijski Reiffa 14:17,6 uzyskując 14:15,4.

* * *

We florecie (drużynowo) w konkurencji mężczyzn złoty medal zdobyła Francja, srebrny — Włochy, a brązowy — Węgry.

ROBERT · MARTIN

Misja Kapitana Kima

145)

Teraz z drżeniem serca zbliżał się do Wonnami, gdzie spodziewał się otrzymać jakieś informacje o rodzinnej wsi. Szedł dalej i z prawdziwą radością spostrzegł unoszący się z kominów dym. Wonnami żyło. Barbarzyńska wściekłość najeźdźców nie dotknęła jeszcze tej miejscowości. Ale jakiż ogrom zniszczenia widział po drodze! W kilku wsiach napotkał nielicznych, pozostałych przy życiu mieszkańców, którzy próbowali sklecić na gruzach swych domostw jakieś prowizoryczne schronienie, lecz większość mijanych osad i miasteczek była pusta i wymarła.

Po zejściu do doliny doszedł wkrótce do wielkiej kopalni, gdzie zobaczył szyby, niskie budynki dyrekcyjne, stołówkę i magazyny. Pamiętał tę kopalnię w pełnym ruchu. Teraz pusto tu było i cicho. Droga do osady skręcała pod kątem ostrym w pobliżu bramy, przez którą wchodziło się na teren kopalni. Teraz Kim szedł pomiędzy ogromnymi hałdami. Szyny kolejki odcinały się od bieli śniegu, ale nigdzie nie było widać ani jednego wagonika.

— Do Wonnami jest jeszcze około pięciu kilometrów — myślał Kim — ta opuszczona kopalnia będzie dobrym miejscem dla ukrycia dokumentów.

Dwukrotnie już chował dokumenty przed wejściem do miejscowości, stanowiących etapy jego podróży. zgodnie ze spisem, który otrzymał w Phenianie. Gdyby się dostał w ręce południowców, lub Amerykanów, na pewno poddano by go rewizji. Przygoda, która spotkała go w drodze do Phenianu, gdy został zaaresztowany przez partyzantów, nauczyła go przezorności.

Minął plac i skierował się do budynku, w którym, jak wywnioskował z napisów, znajdował się magazyn narzędzi. Wejście stało otworem, a wewnątrz było zupełnie pusto. Zajrzał do innych budynków i stwierdził to samo. Wszystkó wywieziono. Wrócił do magazynu i nożem wydłubał z posadzki jedną z tafli kamiennych, po czym złożywszy w otworze brezentową torbę z dokumentami, umocował płytę na nowo.

Opuścił teren kopalni i poszedł w kierunku osady. Po godzinie marszu napotkał stojącą na skraju wsi świątynię. Wewnątrz świątyni jakiś staruszek palił na ołtarzu kadzidła. Stał nieruchomo, obserwując unoszący się pod sufit niebieskawy dym. Kim stanął przy wejściu i milcząc czekał, aż starzec skończy swój obrzęd. Po chwili odezwał się:

— Dzień dobry, dziaduniu, mam nadzieję, że bogowie są ci przychylni.

Starzec obejrzał się na dźwięk głosu, obrzucił Kima badawczym spojrzeniem, wreszcie rzekł drżącym głosem:

— Jak możesz tak mówić? Czyż nie widzisz, że kadzidło zgasło i laseczka nie wypaliła się do końca? To zły znak!

Kim wcale tego nie zauważył.

— Skąd idziesz? — zapytał staruszek. — Nigdy cię tu jeszcze nie widziałem.

— Przed wielu laty pracowałem w tutejszej kopalni. Znam dozorcę, nazywa się Li Dzum. Jak się on miewa? — zapytał Kim.

Li Dzum, dozorca kopalni, był przewodniczącym komitetu ludowego osady. Właśnie jego adres otrzymał Kim od inżyniera w Phenianie.

— Ma się dobrze. O ile można w ogóle mieć się dobrze po tylu nieszczęściach. Kopalnia jest nieczynna. Nie wiesz o tym? Do wsi przybyli ci złodzieje z południa — odpowiedział stary.

— Chciałbym się przywitać z Li Dzumem. Czy możesz mi wskazać, gdzie mieszka obecnie? — mówił dalej Kim.

Staruszek pokazał mu dom górnika. Kim poszedł jedyną w osadzie ulicą. Było to osiedle, liczące ponad dwa tysiące mieszkańców, z których wszyscy prawie pracowali w kopalni. Ciemne, przydymione jakby fasady domów i unoszący się w powietrzu pył węglowy, nawet obecnie, pomimo śniegu, zdradzały typowo górniczy charakter osady.

(D.c.n.)

Redaktor naczelny: E. KRONIEWICZ, tel. 112-60. — Adres Redakcji: Łódź, ul. Piotrkowska 102a. — Sekretariat Redakcji: 223-05. — Redakcja nocna: 145 50. — Dział Miejski: 244-79, 137 47. — Dział Gospodarczy: 129-13. — Dział listów: 103-04. — Dział Kulturalno-Oświatowy: 109-62. — Dział Sportowy: 109-62. — Ogłoszenia: Piotrkowska 104a, tel. 111-50 i 114-75 — Wydawca: RSW „Prasa". Prenumerata miesięczna zł 4.50. kwartalna zł 13.50. półroczna zł 27,— przyjmują wszystkie Urzędy i Agencje Pocztowe oraz listonosze miejscy i wiejscy na terenie całej Polski w terminie do 15 każdego miesiąca na okres następny. Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa" — Łódź. Żwirki 17. — Papier druk. mat. 50 g D-3-11322